

Mihkel läks siis Håddi wannematte jure. Håddi olli veel mehheta, ja olli sureks kaswanud, prisleys ja kennaiks saanu. Mihkel ütles, ennast ühhe lampa etsiwad, mis ta ükskord ühhetka aasta eest, ei mitte laugest ühhe waese haige naese sauna eest leidnud, ja mis olli selja pette jute jookenud. Håddi sai punnaseks, fest tulli sa mele, et sesinnane prisk pois sesamma poisskenne olli, kes se waese haigete keik omma monarahha olli annud, ja fedda remma fest sadik olli haffenud armastama. Håddi wannemad küsitud Mihkli käest, kuida temma ello maia asjaga luggu piddi ollenia, ja kas ta jouab naest toita? Mihkel postis: snurt warrandust ei olle mulle tarvis, fest mul on ni paljo, et ma voin ellada; agga mulle lähhäb hea naene tarvis, fest mul on wanna issa, fennel ei ole silma näggo ja kannel ma head harrimist sowni. Ma lodan, et teie tüttar mo issa keige parreminne wottab

kui hea laps harrida; ja kui teie temmale seddagit ei woige anda, posse fest wigga, kui ma tedda ennast agga enneole saan.

Jo saggedaste ollid peisid sedda, mis ärakaddanud pidji ollema, tagga etsinud, jo sagedaste ollid nemimad Håddi páraast kossinud, fest Håddi issa olli riklas ja Håddi kenna, ja wagga ja töeteggia innimeue; agga ikka said nemimad pea wannemattest, pea Håddist árrasadedud; agga Mihkli wasto ütlesid wannemad; niese olleme kül nüüd isse wannad, ja meile lähhäks kül harrimist tarvis. Håddi on meie ainus tüttar, agga jo sa hea innimeue olled, et sa ommad wannemad armastad, ja nende harrimisse páraast nende wanna sees murretset. Kui Håddi sind tahhab, siis void sa tedda wotta, meie teame siis ommiti, et meie laps hea mehhese, ja hea innimeste sekka on saud.

Håddi andis kät selle hea poitsile ja läks pea ommia nore mehhese maiasse ellama